

J.G. Bellett

Erfgenaam van alle dingen

Hebreeën 1:2

Er is een grote verborgenheid in Hebreeën 1 en 2. De Zoon, Die door God aangesteld is tot Erfgenaam van alle dingen, neemt bezit van Zijn erfenis als de Verlosser. De erfenis was door de zonde voor de mens verloren gegaan. Adam was ervan vervallen. Hij was onder het juk van de zonde geplaatst. Zoals anderen gezegd hebben, als iemand die erfenis wilde ontvangen, moest hij die aanvaarden met de hypotheek. De Zoon, de aangewezen Erfgenaam, moest de erfenis dus aanvaarden als de Verlosser, als iemand die de erfenis van deze last vrijmaakte.

Deze verborgenheid wordt geschetst in Psalm 8, die in Hebreeën 2 wordt aangehaald. Daar wordt de Heer Jezus, de Zoon des mensen – die de Zoon en de vastgestelde Erfgenaam is van Hebreeën 1 – beschouwd als Degene aan Wie alle dingen onderworpen zijn, Die alle dingen bezit. Maar we zien ook dat Hij deze heerschappij gekregen heeft als Degene die door de genade van God voor alles de dood gesmaakt heeft. Hij is dus niet alleen ‘Erfgenaam’, maar de ‘Erfgenaam-Losser’.

Daarom zal Hij, wij zeggen dat tot lof van Hem, in het koninkrijk binnengaan als de ‘Losser-Erfgenaam’ en de erfenis zelf zal daar verschijnen als een verlost eigendom. Op die manier zal Hij alleen verheerlijkt worden, terwijl alles wat Hem omringt of aan Hem onderworpen is, zich zal bevinden in zegen en veiligheid. Deze verborgenheid van de verlossing van de erfenis wordt ontsluitend in Kolossenzen 1:20, waar Christus wordt voorgesteld als de Verzoener van alle dingen in de hemel en op aarde door het bloed van Zijn kruis. Het kruis zelf getuigt van deze verborgenheid: Zijn heerschappij over de wereld op grond van de dood; want aan

Zijn koningschap is Zijn heerschappij verbonden en Zijn recht als Erfgenaam stond erop geschreven: een opschrift in alle talen, dat niet uitgewist mocht worden (Joh. 19:19-22).

Dit alles maakt van de toekomstige wereld de erfenis van Christus, een *nieuwe* schepping, dat wil zeggen een schepping onder nieuwe voorwaarden. In de oude schepping waren alle dingen weliswaar van God, maar van de God Die ze had geschapen. In de nieuwe schepping zijn alle dingen van de God, Die ons met Zichzelf heeft verzoend door Jezus Christus (2 Kor. 5:18). Daar zal men het bloed van het Lam van God zien, en niet alleen Gods krachtige hand.

Dat onderscheidt het domein van de tweede Mens van het domein van de eerste mens, dus Christus van Adam. Adam heeft de heerschappij over de schepselen ontvangen uit de hand van God. Christus de Zoon, de Mens uit Psalm 8, aanvaardt de heerschappij als Mens, na een weinig minder gemaakt te zijn dan de engelen om voor alles de dood te kunnen smaken.

Maar er ligt nog meer opgesloten in deze verborgenheid. De verlossing van de erfenis door het bloed (wij hebben het al gezegd), moet nog geopenbaard worden door *kracht*. Gods kracht zal de erfenis in veiligheid moeten brengen. Die gebeurtenis vinden wij in het boek Openbaring. Deze actie is een gebeurtenis die geleid wordt door kracht op het terrein van de koop. Oftewel door Hem, die de Leeuw is uit de stam van Juda en het Lam dat geslacht is (Openb. 5). We moeten daar goed op letten. Door de gebeurtenissen in dit boek worden alle dingen aan Christus onderworpen. Wij zien dit alles in relatie met de Zoon, de Erfgenaam van alle dingen, de mens uit Psalm 8, de Heer over de toekomstige wereld.

Het besluit dat alle dingen onder Zijn voeten stelt, vindt men in Psalm 8. Maar de verklaring, die erover gegeven wordt in Hebrëeën 2, zegt dat alle dingen Hem nu nog niet onderworpen zijn; het boek Openbaring geeft ons de manier waarop dat zal gebeuren. De gevolgen van deze gebeurtenis worden beschreven in de geschriften van de profeten en apostelen. Daar zien we inderdaad, dat de toekomstige wereld, het koninkrijk of de erfenis van alle dingen in de handen van de Zoon is.

Zo wordt 'de Zoon' de 'Erfgenaam van alle dingen'. Op die manier en op de vastgestelde tijd zal de erfenis Hem toebehoren en in Zijn directe bezit zijn. Maar naar de rijkdom van Zijn genade wil Hij erfgenamen voor deze erfenis bij Zich hebben. Zoals over de heiligen wordt gesproken als de erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus (Rom. 8:17). Of zoals we lezen in hoofdstuk 2:10 van Hebrëeën: Om als overste Leidsman vele zonen tot heerlijkheid te leiden en doordat deze erfgenamen zijn verlost door het bloed, net zoals de erfenis dat is, is

de overste Leidsman ook Degene die heiligt. Als Hij ons aanneemt, moet Hij ons aannemen met al onze lasten en moet Hij ons brengen vanuit het verval naar Zijn heerlijkheid. Dat heeft Hij gedaan, zoals we kunnen lezen in vers 16. *‘Want inderdaad, niet engelen neemt Hij aan, maar Hij neemt het nageslacht van Abraham aan’.*

Dat wil zeggen, dat Christus de belangen op Zich neemt van de uitverkoren zondaars, die hier het nageslacht van Abraham worden genoemd. Hij draagt zorg voor hun zegening en houdt Zich met hen bezig in al Zijn wegen. In alles wat Hij doet, tot het ogenblik dat Hij ze in de heerlijkheid zal invoeren of in de erfenis van alle dingen die met Hem verbonden zijn. Op elk ogenblik van Zijn geschiedenis, van begin tot eind, laat Hij ze nooit alleen; men ziet hen altijd bij Hem.

Dat is naar ik meen de kracht van deze woorden: *‘Hij neemt het nageslacht van Abraham aan’.* Het is een noodzaak van die grote verborgenheid: *‘Hij die heiligt’* maakt van hen *‘die geheiligd worden’* de mede-erfgenamen voor de bepaalde erfenis. Dat is wat wij vinden als we de eerste twee hoofdstukken van Hebreeën lezen. Van het begin tot het eind van Zijn wonderbare reis verdwijnen wij nooit van het toneel, als we Hem volgen. Dat is een grote en kostbare waarheid. Zoals het wordt voorgesteld in deze hoofdstukken zou ik over deze wonderbare reis nog willen zeggen:

1. Zijn vleeswording

Dat was het begin van Zijn weg. Maar hier leren wij dat het voor *ons* was. Omdat *‘de kinderen aan bloed en vlees deelhebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deelgenomen’* (vs. 14).

2. Zijn leven

Vol van beproeving en lijden volgde onmiddellijk op Zijn vleeswording. Maar Hij ging Zijn hele leven door voor ons. Om *ons* in onze verzoeking te hulp te kunnen komen (vs. 18).

3. Zijn overwinningsdood

Die heeft een einde gemaakt aan Zijn leven van lijden en verzoeking. Maar deze dood was ook voor ons.

4. Zijn hemelvaart

Die werd gevolgd door de heerlijkheid na Zijn dood en opstanding. Maar daar in de hemel verschijnt Hij ook *voor ons*. Want Hij heeft Zich gezet in de hemelse gewesten als Degene die de reiniging van onze zonden heeft teweeggebracht (1:3; 2:9).

5. Zijn huidige hogepriesterschap

Dit is in de hemel. Zijn hemelvaart heeft Hem tot die dienst en tot die waardigheid geleid. Maar alles gebeurt voor *ons*. Hij treedt voor ons in het heiligdom tussenbeide, als wij dat nodig hebben (vs. 18).

6. Zijn spoedige wederkomst

De aanvaarding van het koninkrijk. Die komt op Zijn tijd, als Zijn dienst in de hoge geëindigd is. Maar in dat grote ogenblik en met die heerlijkheid, zal Hij weer voor *ons* verschijnen. Als de overste Leidsman van onze behoudenis zal Hij ons naar de heerlijkheid leiden, opdat wij met Hem kunnen regeren in de soevereiniteit over alle dingen in de toekomstige eeuw (2:10).

Wij zien dus dat wij met Hem zijn gedurende die hele merkwaardige loopbaan. Vanaf de moederschoot tot op de troon in het koninkrijk zien we dat wij deelhebben aan alle posities die Hij bekleedt, aan iedere daad die Hij volbrengt. Hij is vlees geworden, Hij is verzocht, gestorven, opgestaan, opgevaren in de hoge. Als Hogepriester in de hemel, als de overste Leidsman van onze behoudenis gaat Hij binnen in de toekomstige eeuw, waar alles heerlijkheid is. Maar in dit alles is Hij met ons of voor ons. Wij kunnen onszelf of onze belangen geen ogenblik uit het oog verliezen, als we Zijn weg van het begin tot het einde beschouwen. Hij is de Erfgenaam van alle dingen, maar wij zijn mede-erfgenamen met Hem, terwijl we daartoe door Hem bekwaam zijn gemaakt aan het begin van Zijn weg.

Wij krijgen een volledige en duidelijke kijk op deze verborgenheid door het licht dat Hebreëën 2 erop geeft. Duidelijker dan wie wandelt bij het licht van Psalm 8. Maar dat is door de genade van God. Het licht wordt schitterender, naarmate wij voortgang boeken in de kennis van God. De dag komt dat men met nog meer nadruk zal zeggen: 'Heer, onze Heer. Hoe heerlijk is Uw Naam op de hele aarde!

Bron: Le Messenger Evangélique 1951-191; Titel: L' Héritier de toutes choses

